

стѧналъ голѣмъ шѣмъ приличенъ на
 страшна вѣра, дѣто той поклатилъ и
 напѠлнилъ сичкѧтъ домъ дѣто въ нѣ-
 гѠ тѧи сѣдѣли. Тогѧва ѧмъ сѧ ѧвѧли
 нѣкоиси раздѣленны ѧзыцы каквѠто
 Ѡгненны, ѧ Дѣхъ Свѧтый сѣдналъ на
 секиго Ѡ тѣхъ ѧ тай тѧи сичкитѣ, сѧ
 ѧспѠлнили Ѡ Дѣха СвѧтагѠ, ѧ начена-
 ли да говорѧтъ сѧсѧ различны ѧно-
 странны ѧзыцы, спорадѧ каквѠто секи-
 мѧ по даровѧнѧю Дѣха СвѧтагѠ было
 дадено да говорѧи. Въ нѣго время жи-
 вѣли въ Иерусалимѧ Иудѧи, человекѧцы
 благоговѣѧнѣйши Ѡ сичкитѣ племена
 поднебѣснѧи. ѧ така, зашѠто сѧ раз-
 нѣсалъ на сѧкади тойзи слѣхъ, нарѠ-
 датъ наченалъ да сѧ смѣшѧва, зашѠ
 тѧи слѣшали, чи ѧпѠстолытѣ говорѧли
 спорадѧ природнѧтъ ѧзыкѧ на сички-
 тѣ Ѡныѧ страны, ѧзъ който нарѠдатъ
 былъ. Заради товѧ сичкитѣ сѧсѧ стрѧхъ
 сѧ оудивлѧли, ѧ говорѧли помеждѧ си:
 ни сѧ ли тѣзи Галилѧны, дѣто го-
 ворѧтъ сѧсѧ ѧностранны ѧзыцы; ѧми
 каквѠ нѧи слѣшамы секи свѠатъ природ-
 ный ѧзыкѧ Ѡ тѣхъ; Заради товѧ сѧсѧ
 стрѧхъ ѧ оудивленѧе говорѧли едѧнъ

Ѡ. Ѡ.

Ѡ. Ѡ.

Ѡ. Ѡ.

Ѡ. Ѡ.

Ѡ. Ѡ.

Ѡ. ѧ.
 Ѡ. бѧ.